

РЕШЕНИЕ

№ 33965

гр. София, 17.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **6391** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), подадена чрез
юрисконсулт Д., против решение № 1507/22.04.2025г., постановено по адм.н.х.д. № 18219 за 2024
г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав, с което е отменен
Електронен фиш [ЕГН] на АПИ, с който на „ВИЖЪН ТРАНС" ООД с ЕИК[ЕИК] за нарушение на
чл.102, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр.
чл.179, ал.3б от ЗДвП, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв.

В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно
основание по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в ЗАНН. Иска се отмяна на
обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде
потвърден издаденият електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Б., поддържа касационната жалба иска от съда да
отмени съдебното решение и потвърди електронния фиш. Претендира прекомерност на
адвокатското възнаграждение.

Ответникът – „ВИЖЪН ТРАНС" ООД с ЕИК[ЕИК], чрез адв. Д., САК, който оспори
касационната жалба, в това число по съображение за издаването на АУАН и НП за посоченото в
ЕФ нарушение, не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура представи заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Софийски районен съд, въз основа на събраните по реда на НПК доказателства, е установил описаната в ЕФ фактическа обстановка, а именно:

На 11.08.2021г.. е издаден електронен фиш за това, че на същата дата в 08:25 ч., по път А-6, км 50+427 с посока нарастващ километър, част от Р. пътна мрежа, за ППС влекач Скания с [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 18000 кг, брой оси 5, екологична категория ЕВРО 5 с допустима максимална маса на състава 44000, се е движил по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа без да е заплатена изцяло дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като била подадена декларация за преминаване на посочения състав, но заплатена такса за по-малка категория от намерената. След справка за собствеността на ППС, бил съставен процесният ЕФ, с който било наложена имуществена санкция на юридическото лице - собственик - ВИЖЪН ТРАНС ООД в размер на 2500лв. за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП, тъй като не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 ЗП, тъй като за него няма валидна маршрутна карта или валидна тол- декларация за преминаването. В ЕФ е вписана дължимата такса по чл.10б, ал.5 ЗП в размер на 133,00лв., както и, че можело да се освободи от отговорност, ако заплати компенсаторна такса по чл.10, ал.2 ЗП в размер на 750 лв. при спазване на чл.189е,ал.3 и ал.4 ЗДвП.

СРС е приел за установена изцяло посочената в ЕФ фактическа обстановка, но от правна страна основателност на жалбата на основание, че е следвало за така установеното нарушение да бъде издаден акт за установяване на административно нарушение и съставено НП като краен резултат.

Преценка на касационната инстанция:

Постановеното решение е валидно, допустимо и правилно като краен резултат, но по различни коригиращи мотиви от правно естество по приложението на закона.

Настоящата инстанция не споделя изводите на СРС, че не е предвидено правомощие на АПИ за издаване на ЕФ за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. Въпреки това, процесният ЕФ е издаден при допуснато друго нарушение на закона:

Директива (ЕС) 2019/520 относно изискването за връчване на уведомително писмо и изричното му разграничено от акта за налагане на санкция за нарушението „неплащане на пътна такса“ е транспонирана от българския законодател със ЗИД на ЗП, обн. ДВ, бр. 13/2024 г. В тази връзка са въведените нови разпоредби на чл. 10б, ал. 7-9 ЗП (в сила от 01.01.2024г. и с последващо изменение от 13.02.2024г.), с които в съответствие и с чл. 2, § 7 от Регламента е предвидено изрично уведомяване на собственика или ползвателя на ППС, за което има действащ договор с доставчик на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, в случаите на частично или непълно деклариране на тол данни, като на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати дължимата такса в срок от 14 дни от уведомяването и при

заплащане на таксата в този срок не се образува административнонаказателно производство. Съгласно мотивите към законопроекта, измененията имат за цел транспонирането на европейското законодателство относно заплащането на тол таксите и по-конкретно въвеждането на национална уредба, която да кореспондира на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019г.

Поради неспазването на изискването за уведомяване в процесния случай и предоставяне на възможност за плащане с освобождаване от отговорност, произтичащо пряко от цитираните разпоредби на правото на ЕС, процесният ЕФ е издаден при допуснато съществено нарушение на процедурата по реализиране административно-наказателната отговорност.

Също приложената национална санкционна разпоредба с ЕФ не съответства на правото на ЕС, предвид постановеното Решение от 21 ноември 2024г. по преюдициално дело C-61/23. Съгласно същото, член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер. В случая санкцията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП е абсолютно определена, т. е. фиксирана, и не дава възможност за преценка на конкретни факти, които обуславят конкретната тежест на нарушението. За всички нарушения от този вид, независимо дали изцяло не е платена таксата или частично, независимо от изминатите километри и конкретната тежест на пътното превозно средство е предвиден един и същ размер на наказанието. Поради противоречие на предвиденото в ЗДвП административно наказание с чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО, националната санкционна норма следва да бъде оставена също без приложение.

От всичко изложено следва, че процесният фиш е издаден при съществено нарушение на процесуалните правила, всяко от които съставлява самостоятелно основание за отмяната му, което е и постановено с оспореното съдебно решение.

С оглед изложеното, не са налице касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН за отмяна на съдебното решение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН Административен съд София - град, XXVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1507/22.04.2025г., постановено по адм.н.х.д. № 18219 за 2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: